

removal of organs». Accordingly to this definition human trafficking is considered as one of ways to getting into the situation of forced labor or slavery status. But it is not an exclusive way because person can become a slave if he (she) will be born in the family of slaves; and person can get into the forced labor situation in case of, for example, withholding of wage.

Graphically the correlation of these terms will be look like this:

1 – forced labor;

2 – slavery;

3 – human trafficking.

Summarizing the all mentioned above it is reasonable to stress that terms «forced labor», «slavery» and «human trafficking» are closely connected, interrelated, caused by each other (in cases when human trafficking precedes to the forced labor situation and slavery status), but can not be covered by each other.

Шейняк О. В.,

студент,

Національний університет «Одеська юридична академія»

БОРОТЬБА З РАБОТОРГІВЛЕЮ В СУЧАСНОМУ МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Работоргівля існує вже не одну тисячу років. В давні часи вона складала помітну частину економіки держав, про що свідчать історичні факти. Рабовласницькими державами були Єгипет, Греція, Рим. Трансатлантична работоргівля, яка тривала з 16 по 19 століття, за оцінками ЮНЕСКО стала наймасовішим в історії людства насильницьким переміщенням людей на велику відстань – було вивезено близько 25 – 30 мільйонів осіб. Вона охоплювала території Африки, Північної та Південної Америки, Європи і полягала у продажу і експлуатації європейцями мільйонів африканців. До речі, Міжнародний день пам'яті жертв рабства та трансатлантичної работоргівлі відзначається щорічно 25 березня протягом кількох останніх років. Відповідна резолюція Генеральної асамблеї ООН вийшла 17 грудня 2007 року. В XIX столітті склалися передумови для проголошення рабства і работоргівлі злочином та їхньої заборони. Остання за часом заборона на володіння рабами і використання рабської праці була введена в Мавританії у 1980 році.

На наш час рабовласництво офіційно заборонено у всіх державах світу і проголошена транснаціональним злочином, але, на жаль, викоринити це жахливе явище повністю так і не вдалося.

Торгівля людьми та використання рабської праці є злочинами міжнародного характеру, що ставить під загрозу життя і здоров'я особи, супроводжується фізичним насильством, тортурами, погрозами і примусом. Суспільна небезпека цих злочинів збільшується за рахунок поєднання з іншими, не менш небезпечними: викрадення людей, незаконне позбавлення волі, захоплення заручників, бандитизм та ін. У більшості випадків вони пов'язані з порушенням трудового і міграційного законодавства. Торгівля людьми відбувається не тільки в сексуальне або трудове рабство, людей продають також і на органи. Під критерії сучасного рабства в світі потрапляють близько 30 мільйонів осіб.

Невтішними є результати досліджень. Так, згідно інформації Комітету ООН із наркотиків і пов'язаними з ними злочинів про тенденції даного злочину, на сьогодні торгівля людьми здійснюється в 127 країнах світу з метою їх подальшої експлуатації в 137 країнах. Жахливо, але близько третини всіх жертв, що потрапили до рук торговців людьми, це діти.

Австралійська правозахисна організація «Walk Free Foundation», досліджуючи рівень рабства в різних країнах світу, склала свій рейтинг у міру поліпшення ситуації з рабством станом на 2013 рік. У цей список були включені 162 країни. Найгірша ситуація виявилась в таких державах як Мавританія, Гаїті, Пакистан, Індія. Найкраще становище у Ісландії, Ірландії і Великобританії. Україна в цьому списку зайняла 89 місце і, за даними дослідження, більш ніж 100 тисяч осіб в нашій державі знаходяться в рабстві.

Бідність, відсутність можливостей для працевлаштування, корупція в державних і приватних структурах, організована злочинність, зниження морально-етичного рівня розвитку суспільства, зацікавленість в отриманні дешевої робочої сили, політична нестабільність та озброєні конфлікти – це неповний перелік факторів розвитку работоргівлі. Причинами також є правова безграмотність населення і необ'єктивне інформування людей про широке розповсюдження цього явища у світі.

В останні десятиліття досить розвинулось міжнародно-правове співробітництво в боротьбі з рабством і работоргівлею. Організації, що протидіють торгівлі людьми — Організація

Об'єднаних Націй, Організація з безпеки і співробітництва в Європі, Міжнародна організація з міграції – встановлюють ефективний міжнародно-правовий механізм запобігання даному злочину. Важливе місце в організаційно-правовому механізмі боротьби зі злочинністю належить Міжнародній організації кримінальної поліції. Управління ООН з боротьби з наркотиками і злочинністю є також відповідальним за відвернення злочинності, кримінальне правосуддя, приділяє особливу увагу боротьбі з і торгівлею людьми. У боротьбі з сучасною работоргівлею беруть участь також низка неурядових організацій, як наприклад, «La Strada», «Association for Community Development» (Бангладеш), «Bonded Liberation Front» (Індія), «Anti-Slavery International» (США) та інші.

Імперативна заборона работоргівлі, рабства та їх проявів в загальному міжнародному праві знайшла своє закріплення у ряді документів: Конвенція про рабство 1926 року; Конвенція про примусову чи обов'язкову працю (N 29) 1930 року; Загальна декларація прав людини 1948 року; Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатації проституції третіми особами 1950 року; Додаткова Конвенція про скасування рабства, работоргівлі та інститутів і звичаїв, подібних з рабством 1956 року; Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності від 2000 року; Протокол про торгівлю людьми від 2003 року. Ці міжнародні договори не тільки визначають поняття, а й окреслюють основні методи боротьби з такою глобальною проблемою як торгівля людьми.

Як одним із напрямів протидії торгівлі людьми в міжнародному кримінальному праві є профілактика здійснення цього злочину, що полягає у інформуванні всіх верств населення про можливу небезпеку, проведення широких кампаній у засобах масової інформації, проведенні спеціалізованих заходів для потенційних жертв. Необхідним є пропагування моральних цінностей, висвітлення негативних наслідків можливого втягнення у торгівлю людьми та пов'язані з нею злочини. 21 жовтня 2013 року на 68-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН делегати обговорили заходи з відзначення 200-річчя скасування трансатлантичної работоргівлі. Вони прийняли резолюцію, що закликає до підвищення інформованості про рабство в сучасному світі.

З метою попередження і припинення торгівлі людьми слід посилити взаємодію та соціальне партнерство правоохоронних органів з громадськими організаціями, органами самоврядування

громадян та іншими інститутами громадянського суспільства на місцях. Для успішного результату необхідна тісна співпраця між всіма державами. Важливим напрямом запобігання торгівлі людьми є збільшення ефективності боротьби зі злочинними угруповуваннями, які спеціалізуються на цьому злочині. Також існує потреба у вирішенні питання щодо екстрадиції, адже інколи злочинці, користуючись відсутністю відповідного договору між державами, можуть уникнути відповідальності. Більш жорсткий контроль за дотриманням вимог законодавства суб'єктами господарської діяльності, які працюють у сфері модельного, туристичного, розважального бізнесу, посередництва у працевлаштуванні за кордоном, а також невідворотне притягнення до відповідальності осіб, винних у порушеннях чинного законодавства, значно зменшать ймовірність випадків торгівлі людьми. Кожна людина, яка прагне виїздити за кордон для працевлаштування повинна шукати роботу лише через офіційні організації, які до того ж мають спеціальну ліцензію. Треба знати номери телефонів Посольства та Консульства рідної країни за кордоном, щоб при потребі звернутися за допомогою.

Приділення великої уваги питанням захисту та підтримки потерпілих від торгівлі людьми, формулювання обов'язків держав у цьому плані – важлива складова ефективної протидії торгівлі людьми у міжнародному праві. Тому в кожній державі необхідно розвивати систему заходів із допомоги жертвам торгівлі людьми, які мають охоплювати їх фізичну, психологічну та соціальну реабілітацію, матеріальну підтримку. У рамках реабілітації слід забезпечити безпечне житло, медичну, психологічну, правову допомогу та ін.

Проблема торгівлі людьми є досить складною, але в нашій державі вдалося досягти певних позитивних зрушень, в зв'язку з імплементацією міжнародно-правових норм про заборону рабства і работоргівлі. З 1 березня 2011 року набула чинності ратифікована Україною Конвенція Ради Європи «Про протидію торгівлі людьми», прийнято Закон України «Про протидію торгівлі людьми». За останні роки на території нашої держави було перекрито ряд каналів незаконного переміщення людей за кордон, а викриті зловмисники понесли кримінальну відповідальність. Лише протягом січня-червня 2012 р. працівники органів внутрішніх справ виявили 109 злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми. За незаконну діяльність у сфері працевлаштування громадян за кордоном

позбавлено ліцензій ряд приватних структур. Робота в цьому напрямку продовжується.

Торгівля людьми, яка набирає широких масштабів і дедалі жорстокіших форм охопила більшість країн світу і є складною проблемою міжнародного кримінального права. Комплексність та складність процесу боротьби з торгівлею людьми як транснаціональним злочином вимагає концентрування на основних обраних цілях, досягнення яких можливе лише при тісній співпраці держав. Велике значення в регулюванні співробітництва держав з відвернення та розкриття міжнародних злочинів, розшуку винних осіб та їх затримання має міжнародне кримінальне право.

Maryna R. L.,

student,

I. I. Mechnikov Odessa National University

UN CONVENTION ON THE RIGHTS OF PERSONS WITH DISABILITIES: SHIFTING PARADIGMS TOWARDS RIGHTS

Protection of vulnerable groups has been emphasized in terms of international human rights law since first international human treaties were elaborated on. Historically, both general approaches towards vulnerability and understandings of particular vulnerability-related concepts had undergone significant changes. For the purposes of this paper we would like to examine the history of approaches towards "disability" concept and consider recently adopted UN Convention on the rights of persons with disability as a means to ensure final shift towards approaching disability from the human rights point of view with a special emphasis on fullness and equality of their rights[5].

Complexity of the concept of disability is called forth by disability being viewed as social construct, stemming from culture-related perception of health, and its being closely interconnected with such notions as health, mental health, human rights and wellbeing. Particularly complex nature of the concept itself and continuous evolution of approaches to related concepts can be seen as prerequisites for diversity of models and vocabulary for disability concept [1;3] [4]. Furthermore, it is worth remembering that disability can be still addressed in terms of medicine, social sciences and law. While medicine-related definitions